

Föreningen RV

HÖSTBULLETTINEN 2012

Med handlingar inför årsmötet den 24 november

Föreningen Riksidrottens Vänner, RV

§1. Föreningen RV, stiftad den 25 november 1916, har till ändamål att verka för gott kamratskap mellan nuvarande och tidigare svenska idrottsledare. Föreningen må utdela stipendier till särskilt förtjänta svenska idrottsledare och aktiva, samt efter styrelsens värdering utöva viss hjälpverksamhet.

§4. Föreningens angelägenheter handhas av en på årsmötet varje år utsedd styrelse, bestående av ordförande, v. ordförande, sekreterare, skattmästare, klubbmästare och stipendieansvarig.

RV:s nuvarande styrelse

Kerstin Rosén	Murkelvägen 10	192 51 Sollentuna	
Tel. bost. 08-768 85 45	mobil 070-8870435	e-post: kerstinrsn@gmail.com	
Anders Lundin	Larsbergsvägen 44	181 39 Lidingö	
Tel. bost. 08-767 44 94	mobil 070-5296110	e-post: anderslu@comhem.se	
Annika Sylvén	Flintvägen 10	175 68 Järfälla	
Tel. bost. 08-89 19 34	mobil 070- 3977913	e-post: ecojumentor@telia.com	
Stig Hedlund	Stummelbo 1	742 94 Östhammar	
Tel. bost. 0173-511 44	mobil 070-3445014	e-post: stigge.uckero@gmail.com	
Nils-Rune Nilsson	Stenbitsvägen 11	181 31 Lidingö	
Tel. bost. 08-731 93 59	mobil 070-8156640	e-post: nilsrune.nilsson@boson.rf.se	
Torsten Friberg	Tjurgränd 28	175 45 Järfälla	
Tel. bost. 08-58012072	mobil 0733-726211	e-post: torsten.friberg@iogt.se	
Hedersordf.	Gösta Gärdin	Kronsväg 2	565 31 Mullsjö
Hedersled.	Lennart Jonsson	Lerkärslgatan 13	723 51 Västerås
Hedersled.	Bertil Sjöstrand	Jungfrudansen 44, 6 tr	171 56 Solna

Föreningen RV:s plusgironummer: 15 44 80-8

Nu blåser det nya vindar

Det är höst och det är dags för RV:s årsmöte. Men inte som vanligt en torsdagskväll på Bosön, med ärtsoppa och punsch och pannkakor. Utan en lördag, den 24 november, mitt i Stockholm på Radisson Blu Royal Viking Hotell på Vasagatan 1, alldeles intill Centralen. Samling från klockan 10 till 11, årsmötesförhandlingar före lunch, därefter stipendieutdelningar,

inspirerande föreläsning och diskussioner och avslutande fika ca 15.30. Med gott om tid att mingla och träffas och umgås och prata och diskutera.

Vi har haft frågan om att flytta årsmötet från torsdag till lördag ute på vår hemsida (www.riksidrottensvanner.se) samt i Sommarbulletinen och bara fått positiva gensvar – från er som svarat. Vår hedersordförande Gösta Gärdin har ringt och hälsat denna förändring välkommen.

Styrelsens förhoppning är att denna nyordning ska öppna möjligheter för fler medlemmar, både i och utanför Stockholm, att delta och träffa vänner – en kamratfest och samtidigt årsmöte. Det innebär en merkostnad för föreningen men vi tror att det är värt det. Du avgör!

I oktober hade vi fått in ca 180 mailadresser till er medlemmar, vilket vi tycker är jättebra – men tar gärna emot flera! Ni ca 180 har nu fått vårt första Nyhetsbrev – också ett led i vår strävan att öka den interna kommunikationen och kontakten. Och hemsidan uppdateras kontinuerligt med bland annat ny RV-profil. Under det gångna verksamhetsåret 2011/12 kan vi notera att RV:s medlemmar har fått inbjudan till fyra träffar med olika inriktning, varav Stadionfesten den 9 juni lockade flest och många.

Nu börjar styrelsens intensivare arbete, tillsammans med vännerna i Göteborg, för det nordiska Idrottsledarveteranmötet 16–18 augusti i Göteborg. I oktober åker flera av oss till Göteborg för en första överläggning om program, hotell, ekonomi m.m. På årsmötet den 24 november kommer vi och Göteborg att

berätta mera om denna kamratträff och fest sommaren 2013. Då har du även möjlighet att komma med synpunkter och önskemål.

Höstmörkret kan ibland upplevas tungt – men *minns i november den ljuva september*, tänd ett ljus eller flera och kom till ljuspunkten den 24 november – vårt årsmöte och kamratträff!

Kerstin Rosén

Kallelse och inbjudan till årsmöte 2012

Föreningen Riksidrottens Vänner har nu verkat i 96 år (1916–2012) och håller årsmöte **lördagen** den 24 november på Radisson Blu Royal Viking Hotell på Vasagatan 1 i Stockholm. Hotellet ligger på klassisk mark och har nära till Stockholms Centralstation med tåg, tunnelbana, bussar och Arlanda Express.

Styrelsen har beslutat att hålla årsmötet en lördag med förhoppningen att fler medlemmar har möjlighet att delta.

Anmälan

Anmäl dig före den 19 november genom att sända in måltidsavgiften, 250 kronor, till RV:s plusgirokonto 15 44 80-8 under adress skattmästare Annika Sylvén, Flintvägen 10, 175 68 Järfälla. Kom ihåg att skriva ditt namn på inbetalningen.

För dig som kommer långväga ifrån (utanför Stockholms län) subventionerar RV lunch och fika. Du betalar endast 100 kronor. Anmälan till skattmästaren enligt ovan.

Program

Kl. 10.00–11.00	Samling, kaffe/mingel
Kl. 11.00–12.00	Årsmötesförhandlingar
Kl. 12.00–12.30	Nordiska idrottsledarveteranmötet 2013. Information av Harry Ericksson, Idrottsmuseet i Göteborg
Kl. 12.30–13.30	LUNCH
Kl. 13.30–14.30	Stipendieutdelning
Kl. 14.30–15.30	Svensk elitidrott i fokus
Kl. 15.30–16.00	Avslutning och hemfärd

Förslag till FÖREDRAGNINGSLISTA

**vid Föreningen Riksidrottens Vänners årsmöte
lördagen den 24 november 2012**

Plats och tid: Radisson Blu Royal Viking Hotell, Vasagatan 1 i Stockholm,
med start kl 11.00

1. Öppnande och parentation
2. Frågan om mötets behöriga utlysande
3. Nya medlemmar hälsas välkomna
4. Val av ordförande för mötet
5. Val av sekreterare för mötet
6. Val av två (2) personer att jämte mötesordförande justera protokollet
7. Verksamhetsberättelse för 2011–2012
8. Ekonomisk redogörelse för 2011–2012
9. Revisorernas berättelse
10. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen
11. Behandling av styrelsens förslag
 - a. Fastställande av medlemsavgift för det kommande verksamhetsåret
 - b. Eventuellt stadgeförslag
12. Val av styrelse
13. Val av revisor och en ersättare
14. Val av valberedning
15. Årsmötets avslutning

**Ta med Höstbulletinen 2012, där
årsmöteshandlingarna återfinns!**

Verksamhetsberättelse för Föreningen Riksidrottens Vänner, 96:e verksamhetsåret 2011–2012

Styrelsen lämnar härmed sin berättelse över verksamhetsåret 2011–2012. I verksamhetsplanen för det år styrelsen nu redovisar fanns ambitionen att genomföra fler aktiviteter än tidigare år. Denna ambition har infriats. En första kamratträff utanför Stockholm genomfördes i Göteborg den 13 september. Från styrelsen deltog skattmästare Annika Sylvén. Kamratträffen var förlagd till Idrottsmuseet i Göteborg.

Den 22 mars fick RV:s medlemmar möjlighet att få en visning av Stadion i Stockholm, som invigdes i samband med Sommar-OS 1912 – Solskensolympiaden. Ciceron skulle RV:s egen medlem Kalle Örsan ha varit, men tyvärr fick träffen ställas in på grund av för få anmälningar.

RV stod som värd för den Nordiska ordförandekonferensen 19–20 april. Utöver RV:s styrelse deltog representanter från idrottsveteranföreningarna i Norge, Danmark och Finland.

Firandet av Stockholms Stadion 100 år fick sin höjdpunkt den 9 juni. RV:s medlemmar inbjöds att delta under den stora minnesdagen på Stadion. Trettiofem medlemmar deltog tillsammans med några andra idrottsvänner/gäster, sammanlagt 53 personer. Stadion var i övrigt fylld av publik som firade att det var hundra år sedan Solskensolympiaden 1912 genomfördes.

Den 8 september inbjöds RV:s medlemmar att närvara vid lanseringen av boken ”Idrotten under femtusen år”. Seminariet arrangerades på Riksidrottsmuseet med författaren, tillika RV-medlemmen, professor Jan Lindroth.

Under året har styrelsen fortsatt att tillsammans med Marie Louise Bergh utveckla hemsidan. Flera medlemmar har uttryckt sitt gillande över RV:s hemsida vilket är mycket glädjande. Nu har medlemmarna större möjligheter att kommunicera med varandra. Styrelsen har dessutom större möjligheter att nå medlemmarna med information av olika slag. Arbetet med att få in alla medlemmars e-postadresser har fortsatt och vi har nu hälften av medlemmarnas adresser. Ambitionen har varit att varje månad presentera en profil på hemsidan inom vår medlemskader. Även detta har visat sig vara mycket uppskattat. Profilerna återkommer ibland också i vår Bulletin.

Vid årsmötet 2011 invaldes 14 nya medlemmar och föreningen har nu runt 370 medlemmar.

Styrelsen

Styrelsen har under verksamhetsåret haft sju protokollförda sammanträden. Tyvärr blev vårt traditionella möte på Seglarö (hemma hos hedersledamoten Bertil Sjöstrand) inställt på grund av för stort manfall. Styrelsen har försökt använda hemsidan för att informera bredare. Inte minst har vi försökt ge mer fyllig information om föreningens stipendier.

Vid ett antal tillfällen har vi i vår tidning Bulletinen vädjat om medlemmarnas engagemang genom att skriva en artikel om något idrottsligt som ligger den enskilde medlemmen nära. Några har sänt in bidrag och vi hoppas att det i framtiden blir fler som vill skriva i tidningen. Under 2013 står RV som värd för det nordiska mötet med de fyra nordiska idrottsveteranföreningarna. Mötet kommer att äga rum i Göteborg. Förberedelserna för detta möte har påbörjats under året tillsammans med RV-medlemmar i Göteborg.

Styrelsen noterar att beslutet att höja medlemsavgiften till 100 kronor har tagits emot positivt. Föreningens ekonomi är fortfarande god.

Stipendieutdelning 2011

I anslutning till årsmötet 2011 förrättades traditionsenligt utdelning av stipendier till nedanstående personer.

RV-stipendiet 2011

tilldelades **Bertil Sjöstrand**, Solna. Bertil är hedersledamot i RV och har tidigare i många år varit ordförande i Svenska Gymnastikförbundet. Bertil var under flera år skattmästare i RV.

Bo Ekelund-stipendiet

tilldelades **Stig Andrén**, en hängiven och framgångsrik friidrottsledare verksam i Stockholm.

Sven Thofelts-stipendiet

tilldelades **Jenny Engdahl Pettersson** i Landskrona Kvinnliga Gymnastikförening.

Gösta Gärdins ungdomsledarstipendium

tilldelades **Ida Andersson**, Uppsala Akademiska Roddarsällskap för hennes engagemang kring klubbens tjejsatsning.

Olga och Gösta Olanders Minnesfond

tilldelades **Linnéa Larsson**, Sundbyberg samt **Lina Watz**, Karlstad.

Torsten Tegnér-stipendiet

tilldelades **Ulf Jansson**, Sundborn.

Föreningsverksamhet

Utöver det som inledningsvis beskrivs i denna verksamhetsberättelse har tidningen Bulletinen kommit ut vid tre tillfällen – vår, sommar och höst. Bulletinen sänds ut till alla medlemmar och är föreningens främsta kontaktyta. Nu hoppas vi att hemsidan ska fylla ytterligare efterfrågan på kommunikation med medlemmarna. Bulletinen och hemsidan ska komplettera varandra. Som tidigare nämnts har det varit en ambition hos styrelsen att genomföra flera aktiviteter än bara årsmötet. Styrelsen ser gärna att medlemmarna kommer med förslag om aktiviteter, gärna på andra platser i landet om det är möjligt.

Årsmötet 2011

Det var cirka 50 medlemmar som samlades till årsmötet på Bosön den 1 december. Mötet inleddes med stipendieutdelning, som förrättades av styrelsens stipendieansvarige Stig Hedlund tillsammans med ordförande Kerstin Rosén. Efter stipendieutdelningen bjöd Lars-Magnus Engström och Arthur Forsberg på en föreläsning om den svenska idrottsforskningens historia. Efter dessa två begivenheter hölls det formella årsmötet som förtjänstfullt leddes av Riksidrottsförbundets generalsekreterare Erik Strand.

Anders Lundin, vice ordförande i RV, avslutade mötet med att presentera RV:s nya hemsida, som lanserades samma dag som årsmötet.

Årsmötesförhandlingarna avslutades med traditionell middag.

Årsmötet valde nedanstående personer till styrelse, revisorer samt valberedning

Styrelse

Ordförande	Kerstin Rosén	omval 1 år
Klubbmästare	Nils-Rune Nilsson	omval 2 år
Sekreterare	Torsten Friberg	omval 2 år

Vice ordförande	Anders Lundin	vald t o m 2012
Skattmästare	Annika Sylvén	vald t o m 2012
Stipendieansvarig	Stig Hedlund	vald t o m 2012

Revisorer

Årsmötet utsåg till revisorer:

Jonas Grahn	omval 1 år
Rune Lidholm	omval 1 år (ersättare)

Valberedning

Årsmötet utsåg till valberedning:

Bengt Sevelius	omval 1 år (sammankallande)
Annika Wahlberg	omval 1 år
Bo Hansson	omval 1 år

Slutord

Styrelsen för Föreningen Riksidrottens Vänner (RV) har under det gångna verksamhetsåret försökt utöka möjligheterna för ytterligare aktiviteter. Några medlemmar har hörsammat detta och vi hoppas att fler ska ha möjlighet att ta del av föreningens aktiviteter nästa år. Styrelsen tackar för förtroendet att under verksamhetsåret 2011–2012 fått leda föreningens arbete och åtaganden.

Stockholm i november 2012

Kerstin Rosén ordförande	Anders Lundin vice ordförande	Annika Sylvén skattmästare
Nils-Rune Nilsson klubbmästare	Stig Hedlund stipendieansvarig	Torsten Friberg sekreterare

Föreningen Riksidrottens Vänner

Resultatrapport preliminär

	2011-07-01 2012-06-30	2010-07-01 2011-06-30
Verksamhetens intäkter		
Medlemsavgifter	46300	4155
Bidrag och gåvor		50300
Övriga intäkter från verksamheten	4000	25200
S:a verksamhetsintäkter	<u>50300</u>	<u>79655</u>
Verksamhetens kostnader		
Föreningskostnader	132723	94669
Lämnade stipendier	30000	30000
Övriga externa kostnader	<u>21968</u>	<u>27809</u>
S:a verksamhetskostnader	<u>184691</u>	<u>152478</u>
Rörelseresultat före finansiella intäkter och kostnader	-134391	-72823
Resultat finansiella placeringar	8880	136747
Utdelningar och räntor	<u>225010</u>	<u>294821</u>
S:a Resultat från finansiella investeringar	<u>233890</u>	<u>431568</u>
Resultat före skatt	99499	358745
Skatt	<u>-61026</u>	<u>-111779</u>
Årets resultat	38473	246966

Föreningen Riksidrottens Vänner

Balansräkning preliminär	2011-06-30	2011-06-30
TILLGÅNGAR		
Omsättningstillgångar		
Varulager mm	2	2
Övriga kortfristiga fordringar	6058	5659
Interimsfordringar	13271	1545
Kortfristiga placeringar" *)	853241	805268
Kassa och bank	<u>1898239</u>	<u>1942879</u>
S:a Omsättningstillgångar	<u>2770811</u>	<u>2755353</u>
S:A TILLGÅNGAR	2770811	2755353

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

Balanserat resultat	2203202	1907410
Ändamålsbestämda medel	10000	10000
Årets resultat	<u>38473</u>	<u>246966</u>
Summa eget kapital	2251675	2164376
Fondmedel		
Fondmedel RF	<u>460777</u>	<u>453107,51</u>
Summa fondmedel	460777	453107,51
Kortfristiga skulder		
Övriga kortfristiga skulder	<u>58359</u>	<u>137869</u>
Summa kortfristiga skulder	<u>58359</u>	<u>137869</u>
S:A EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER	2770811	2755353

*) Marknadsvärde per 30 juni

4 930 038

5 437 184

RV-profilen – Bengt Sevelius

Få personer har en så gedigen idrottsbakgrund som Bengt Sevelius, mångårig generalsekreterare i Riksidrottsförbundet. Hans engagemang har varit lika stort oavsett om han har varit involverad på föreningsnivå eller i den internationella idrottsvärlden.

Vem är Bengt Sevelius?

– När jag mitt under andra världskriget – i augusti 1942 – kom till Sverige från Finland fick jag snart många kamrater på hemmagatan i en förort till Stockholm, främst tack vare vissa idrottstalanger. Idrottandet gav mig både glädje och självförtroende och kom att bli mitt allt dominerande intresse liksom starten på ett livslångt frivilligt såväl som professionellt ledarskap.

I Nya Elementar i Ängby inspirerade min gymnastiklärare mig för läraryrket, vilket ledde till studier vid GIH och tjänst vid Bromma läroverk – en skola med idrottstraditioner, som jag fick tillfälle att föra vidare under drygt tio år. Efter tre år som konsulent i gymnastik och idrott vid Stockholms skolor och som en av de första gymnastikinspektörerna i landet fick jag mitt drömjobb – metodiklärare i idrott vid GIH med bollspel som specialområde. Det var det allra roligaste jag upplevt som lärare – att få undervisa positiva, motiverade och idrottsälskande ungdomar!

I maj 1970 antog riksdagen den av Kalle Frithiofson ledda idrottsutredningen ”Idrott åt alla”. Jag rekryterades i augusti 1970 av RF som idrottschef med uppdrag att leda utvecklingen av RF – idrottens utbildnings-, forsknings- och motionsverksamhet. Min första uppgift blev att tillsätta ett antal tjänster inom utbildning och motion samt att organisera den samlade idrottens rådsorganisationer inom utbildning, forskning och breddidrott.

Andra utmaningar inom ”min” avdelning var att genom centralt och regionalt placerade konsulenter driva på utvecklingen av ungdomsidrotten, bland annat genom FVA (fritt valt arbete) inom den obligatoriska skolan, möjligheterna att kombinera gymnasieutbildning och militärtjänst med elitsatsning, skapa bättre

förutsättningar för ”kvinnlig idrott” och sist men inte minst, att stimulera föreningar och förbund att bredda utbudet inom sin idrott enligt målsättningen ”Idrott åt alla”.

För mig var det en spännande utmaning. Jag gick från ”pedagogiskt ledarskap” in i ett ”administrativt ledarskap”. Jag tilläts dock behålla några av mina många ideella uppdrag och hade därigenom en värdefull direktkontakt med den ”levande idrotten”. Under 60-talet hade jag nämligen varit styrelseledamot i Svenska Skolidrottsförbundet, men framför allt rörde det sig om uppdrag inom Svenska Handbollförbundet. Där var jag under ett antal år ordförande i dess ungdomskommitté och förbundskapten för junior- och ungdomslandslagen samt assisterande tränare för A-landslaget. Samtidigt var jag under en 16-årsperiod tillsammans med Roland Mattsson tränare och ledare inom Hellas fram till 1978 – en period under vilken Hellas vann fem svenska mästerskap och med framgång deltog i handbollens Europacup.

Den absolut mest stimulerande tiden under mina nästan 28 år i RF:s tjänst var den som generalsekreterare för RF:s internationella kansli (1991–1998). Uppgiften var att utveckla RF:s policy och agerande internationellt och att på olika sätt bistå SF och svara för utbildning av SF:s internationellt ansvariga. Detta vid en tid då ”muren fallit” och Sovjetväldet splittrats, samtidigt som Sverige fått medlemskap inom EU. Att jag samtidigt under en period (1991–1993) fick Europarådets förtroende att leda dess Sportkommitté innebar direkta kontakter med och stödinsatser på idrottsområdet inom de många nya ”öststater” som då bildades. Oerhört lärorikt och utvecklande.

Ordförandeskapet för ENGSO (European Non Governmental Sports Organisation) under 12 år (1995–2007) som stöttades av RF, var mitt sista stora uppdrag. Det handlade framför allt om frågor som de nationella idrottsorganisationernas självständighet, demokratisering och finansiering, det frivilliga ledarskapet och utbildningsformer för såväl frivilliga som professionella ledare samt självklart idrottens roll inom EU.

Varför valde du att ägna så stor del av ditt liv åt idrott?

– Det faktum att jag under mitt första år, mitt under andra världskriget 1942, som finländare i Sverige kände att jag både i skolan och där vi bodde blev accepterad tack vare idrotten, har betytt oerhört mycket för mitt självförtroende och min personliga utveckling.

Vidare betydde också den stimulans och uppmuntran jag fick av min idrottslärare i Nya Elementar, Dag Åkerberg, mycket för min ”idrottskarriär” och mitt yrkesval.

Vilken kontakt har du med idrotten idag?

– Inom RF-området har jag alltid känt mig välkommen på RF-kansliet och Idrottens Hus och jag är i dagsläget medlem av RF:s internationella råd. Jag har också som pensionär fungerat som en slags mentor för handläggare i internationella frågor vid RF-kansliet. I min egenskap som sammankallande av RV:s valberedning har jag löpande och inspirerande kontakt med RV:s styrelse.

Internationellt deltar jag som hedersordförande i ENGSO:s årsmöten och fora samt fungerar som rådgivare i ett antal frågor. Vidare följer jag aktivt utvecklingen inom flera av de europeiska nationella riks-idrottsorganisationerna – främst inom Norden men också flera före detta Sovjet- och Jugoslavienstater.

På klubbnivå är det främst ”mina favoritklubbar” Dalarö Sportklubb och Hellas Handbollen som jag fortlöpande följer.

Är det något särskilt du brinner för just nu?

– Ja, främst gäller det mina barnbarn vars uppväxt och utveckling jag följer med största intresse. Det gäller också vad jag som morfar kan göra för och tillsammans med dem – främst i vad avser fritidsaktiviteter. Det är väl inte förvånande att det handlar om ett allsidigt idrottande – framför allt bollspel dock.

Jag brinner verkligen också för att medverka till ett kraftigt utökat svenskt idrottspolitiskt agerande internationellt och för internationellt utbyte av erfarenheter inom forskningens och idrottsmetodikens områden.

Vilka är den svenska idrottens främsta utmaningar?

– Att slå vakt om idrottens självständighet och självbestämmande i relation till staten, sponsorer och idrottares agenter med flera.

Att leva upp till målsättningen ”Idrott åt alla” – en idrott anpassad till olika individers förutsättningar och behov.

Att också i framtiden lyckas attrahera, rekrytera och utbilda ungdomar för ideellt ledarskap inom idrotten på alla nivåer.

Att samla ”Svensk idrott” under ”en hatt” för att uppnå optimalt samarbete liksom en effektiv och rationell administration samt ekonomi för en samlad och stark svensk idrottsrörelse.

Hur ser du på Sveriges roll i det internationella arbetet?

– Om vi vill påverka den idrottspolitiska och idrottsliga utvecklingen internationellt måste vi finnas med i de europeiska och internationella organisationernas högsta organ och då i så ”viktiga positioner” som möjligt! Det förutsätter ett långsiktigt arbete och fortlöpande stöd för att nå och behålla positionerna. För det krävs både riktade bidrag och utbildningsinsatser från såväl RS som regeringen.

Det är vidare nödvändigt att våra internationella representanter ges både tidsmässiga och ekonomiska resurser att delta och agera för att ”bli kända”, respekterade och kunna skapa ett brett kontaktnät. Då ökar möjligheterna att profilera sig, sälja ”svensk idrott” och svenska kandidaturer för såväl positioner som för att ”ta hem” mästerskap både på Europa- och världsnivå.

Vi har definitivt kunskande och erfarenheter som efterfrågas. Som exempel kan nämnas idrottens självständighet, demokrati och organisation, det frivilliga ledarskapet, ”sportmanagement” och organisation av stora idrottsevenemang med mera.

Har vi något att lära av andra idrottsnationer?

– Ja definitivt ... och på många områden. När det gäller idrottens ställning, utbredning och problem har vi all anledning att ha en nära kontakt och ett stort erfarenhetsutbyte med nordiska och nordeuropeiska länder, där idrotten har i stort sett samma ställning och organisation som i vårt land och därmed finns det värdefulla erfarenheter av hur de i likartade situationer har löst utvecklingsinsatser och problem. När det gäller forskningsresultat och nya initiativ av värde för idrotten i allmänhet och specialförbunden i synnerhet har vi en hel del att ”ge”, men definitivt också att ”hämta”. Vi har därför all anledning att vidga vårt internationella kontaktnät och satsa på ökat samarbete internationellt! Inom Europa gäller detta inte minst idrottens ställning och agerande inom EU.

Vilken idrottsskvinna/man skulle du helst vilja träffa nästa vecka?

– Pernilla Wiberg och Magnus Wislander skulle jag vilja träffa för en diskussion under rubriken ”Jaget och laget” – förenligt eller oförenligt? Likheter och motsatser i personligheten?!

RV ska vara en länk mellan dagens och gårdagens idrottsledare. Behövs en sådan förening?

– Ja, absolut. Betänk vilken enorm erfarenhets- och kunskapsresurs som ”gårdagens idrottsledare” utgör. Och vad betyder inte den sociala gemenskapen?! Vilken stimulans parad med ”nulägesinformation” utgör inte de träffar och studiebesök som ordnas i samband med årsmöten eller separat? Jag har förhoppningen att – såsom testats under senare år – möten kunde spridas över hela landet. Varför skulle inte träffar, eller kanske årsmötet, kunna hållas i samband med RF-möten eller RF/SISU Fora som nu oftare än tidigare sprids över landet?

Slutligen önskar jag nuvarande styrelsen varmt ”lycka till” i sin ambition att utveckla RV:s informations- och kontaktinsatser.

Stickan Carlsson har många mött i olika idrottsliga sammanhang. Han har ett välfyllt CV med både ideella och professionella uppdrag. Under slutet av 80-talet och i stort sett hela 90-talet var han generalsekreterare i både Svenska och Norska Orienteringsförbundet. 2002 blev Stickan generalsekreterare i Svenska Handikappidrottsförbundet och Sveriges Paralympiska kommitté, uppdrag som han arbetade med fram till 2011. Nu står det generalsekreterare i SPF (Sveriges Pensionärsförbund) på Stickans visitkort.

Vi bad Stickan skriva en artikel om Paralympics i London eftersom han kunde följa spelen på plats i arbetsuppgifter för vår Paralympiska kommitté. Här är Stickans bidrag.

Paralympics, de parallella spelen

Sedan Rom 1960 har Paralympics, med några undantag, genomförts på samma ort som OS. Numera måste de orter/länder som är intresserade av att arrangera OS också redovisa genomförandet av Paralympics, annars är inte ansökan komplett. I Rom var det 400 aktiva som representerade 23 nationer. Nu senast i London 2012 var det 4 200 aktiva från 140 nationer.

Lite historik

Handikappidrotten utvecklades som en del av rehabiliteringen av skadade soldater under andra världskriget i England och Stoke Mandeville anses allmänt vara själva "födelseorten". Dr Ludwig Guttman var mannen som insåg idrottens betydelse och han är handikappidrottens "anfader". Stoke Mandeville Games var föregångaren till Paralympics och genomfördes första gången 1948.

Sverige var faktiskt värd för det första vinter-Paralympics någonsin. Det genomfördes i Örnsköldsvik 1976. Då deltog 250 utövare från 14 länder. Senast i Vancouver 2010 var motsvarande siffror 600 aktiva från 45 länder.

En stark utveckling har skett

Under de senaste 10–12 åren har Paralympics som tävling utvecklats oerhört mycket för att idag ha precis samma professionella upplägg som OS. Mycket beror på att International Paralympic Committee (IPC) har fått egna muskler och utvecklats från en rent ideell organisation i slutet av 90-talet till att nu ha en professionell organisation med säte i Bonn. Samarbetet mellan IOC och IPC är också en viktig del av utvecklingen där IOC rent ekonomiskt finns med som en stark finansiär och stöd i samarbetet runt spelen.

IPC:s utveckling har starkt påverkat och påskyndat de nationella förbundens arbetssätt och syn på hur handikappidrott bör organiseras och utvecklas. Dessutom har synen på personer med funktionsnedsättning rent allmänt starkt förändrats under de senaste 10–15 åren. En person med funktionsnedsättning är numer synlig i vår vardag, medialt, reklamässigt med mera än tidigare. Dock finns det fortfarande länder och regimer som gömmer undan personer med funktionsnedsättning.

Själva Paralympics har alltsedan Sidney fått en rejäl ”ansiktslyftning”. Nu senast i London var det en och samma organisation som planerade, organiserade och genomförde båda spelen under ledning av Lord Sebastian Coe, själv olympisk guldmedaljör en gång i tiden. London 2012 har sedan de fick OS/Paralympics varit hundra procentigt konsekventa med att i all information och i all marknadsföring ha både olympier och paralympier för att stärka bilden av ett enat spel och en gemensam syn på människan. Den brittiska regeringen underströk tidigt vikten av detta för att de överhuvudtaget skulle gå in och stötta detta gigantiska världsarrangemang.

Svensk utveckling

Från slutet av 90-talet har den paralympiska idrotten i Sverige utvecklats till en elitidrott där den aktive numera tränar lika mycket och lika målmedvetet som alla andra elitidrottare. Under denna tidsresa har flera direkt avgörande åtgärder skett och beslut fattats som starkt har påskyndat utvecklingen.

Några åtgärder som inte får tappas bort är bland annat anställning av en sportchef, direkta projektmedel från regeringen för att utveckla elitidrott, utvecklings- och förändringsbenägen förbundsstyrelse, skapandet av ett sponsorkoncept under namnet Lag Paralympics, kreativt samarbete med näringslivet/samarbetspartners, medieutvecklingen, Jonas Jacobssons bragdmedalj 2008, ökat elitstöd samt fler resurspersoner som stöd till elitidrottaren.

Medias utveckling och roll

Medias roll för att göra handikappidrotten synlig för den stora allmänheten kan inte nog understrykas. Som kuriosas kan nämnas att SVT skickade en reporter och en kameraman till Paralympics i Sidney med uppdrag att filma material för en dokumentär som skulle sändas någon månad senare. Det är bara 12 år sedan. Mycket har hänt sedan dess.

Paralympics i Beijing får anses vara det Paralympics som blev ett genombrott i svensk media. Ett av programmen sågs nästan av 750 000 tittare, en mycket bra tittarsiffra enligt SVT i jämförelse med andra idrottssändningar. Från London sände SVT 40 timmar, flera inslag sändes direkt. Radiosporten fanns på plats med tre reportrar, flera av de stora så kallade tidningsdrakarna var där och två bildbyråer förutom SHIF/SPK:s egna mediepersoner.

Channel 4, som var hemmanationens tv-kanal, gjorde ett fantastiskt arbete. Duktiga, pålästa reportrar, undervisande information inför olika idrotter med mera medverkade till att skapa den bästa bevakningen någonsin.

Dessutom inte att förglömma IPC:s egen webb-tv som sände 400 timmar som kunde följas runt hela världen.

Dokumentären från Sidney blev inte av. Trycket på att redovisa och skicka reportage direkt under tävlingen hem till Sverige blev alltför stort, tack och lov för det!

Inför London

På kvällen den 29 augusti ägde invigningen rum på Olympic Arena. Där bjöds man på ett fantastiskt program som var som en jätteteater både på innerplan och i luften. I dryga fyra timmar inklusive inmarsch satt jag där fastnaglad och bara njöt.

Den svenska truppen som for till London var den yngsta på drygt tio år, kanske någonsin. En snittålder på 30 år. Flera yngre var medaljkandidater som man räknar med ska finnas med i ytterligare Paralympics framöver. Den gemensamma målsättning som truppen satte vid sin sista camp någon månad före spelen var att överträffa resultatet från Beijing 2008. Då blev det 12 medaljer.

Hur gick det?

Paralympics i London 2012 genomfördes 29 augusti–9 september.

- I London tävlades det i 20 paralympiska idrotter på 20 olika arenor.
- Sverige deltog i 12 idrotter – boccia, bordtennis, bågskytte, cykel, friidrott, goalboll, judo, ridsport (dressyr), rullstolsrugby, rullstols-tennis, simning och skytte.
- Den svenska truppen bestod av 59 aktiva.
- 4 200 aktiva och 2 700 ledare från mer än 140 nationer deltog.
- 6 500 medierepresentanter bevakade spelen på plats i London.
- Sverige tog 12 medaljer, fyra av varje valör:

Guld:

Anna-Carin Ahlquist, bordtennis

Maja Reichard, simning

Jonas Jacobsson, skytte

Peter Vikström/Stefan Olsson, tennis

Silver:

Anders Olsson, simning

Jonas Jacobsson, skytte

Jeffrey Ige, friidrott

Anna-Carin Ahlquist/Ingela Lundbäck, bordtennis

Brons:

Josefin Abrahamsson, bordtennis

Ingela Lundbäck, bordtennis

Emil Andersson, bordtennis

Goalboll-laget, damer

Jonas Jacobsson

1980, endast 15 år, debuterade Jonas vid Paralympics i Arnhem och tog då sitt första guld. I London tog han sitt 17:e Paralympics-guld. Guld i nio raka spel, en enastående insats, vilket gör honom till en av våra allra största idrottsutövare någonsin.

De senaste månaderna inför London hade Jonas tränat minst 10 timmar om dagen för att inför sig själv kunna säga: Jag har i alla fall tränat så mycket som det går.

Jonas kom till finalskjutningen som tvåa, drygt två poäng efter. Efter några skott låg han nästan tre poäng efter. Så plötsligt satt kulorna där de skulle och när fyra skott återstod kändes det som om guldet var möjligt. När sista skottet var avlossat hade Jonas vunnit med tre och en halv poäng. Vi skrek ut vår glädje och hyllning till denne världsidrottare. Mästaren hade återigen talat.

Ett guld, ett silver och en fjärdeplats – ingen dålig utdelning. Totalt 17 guld och hans 30:e paralympiska medalj.

Jonas var dessutom mindre än en millimeter från att kvalificera sig till OS i London 2012. Då hade han blivit den förste skytt som dubblerat med både deltagande vid OS och Paralympics. Vem vet.....

Anna-Carin Ahlquist

Eftersom en av mina egna ursprungsidrotter är pingis har den idrotten varit speciellt intressant att följa genom åren. SHIF har under många år och under flera Paralympics alltid lyckats väl i pingis. Så blev även fallet i London med ett guld, två silver och tre brons.

A-C som hon kallas, tjejen från Götet, gjorde sitt andra Paralympics. Denna gång mer förberedd än någonsin, bland annat med egna läger i Kina tillsammans med lagkompisen Ingela. Det lyste om henne i hela singelspelet med ett fokus och en koncentration som jag aldrig tidigare hade sett.

När A-C väl ställt in sin stol vid bordet så fanns bara hon, racketen och fixeringen på bollen. Allt annat hade hon stängt ute. Obesegrad genom hela singelspelet utan att tappa ett enda set gör hennes insats till något utöver det vanliga.

I lagspelet kunde A-C tillsammans med Ingela Lundbäck spela hem ett silver i hård kamp med två kinesiskor.

Tillsammans med Jonas Jacobsson kom A-C hem med två medaljer.

Slutsumman beträffande antalet medaljer blev densamma som i Beijing, 12 medaljer. Denna gång fler medaljörer, fler idrotter som tog medalj och framför allt har det varit tjejernas spel. Mer än hälften av tjejerna i truppen åkte hem med

medalj. Truppen hade också fler än 30 topp 6-placeringar. Flera unga debutanter presterade redan nu med medalj som resultat, vilket lovar gott inför framtiden.

IPC:s president Sir Philip Craven avslutade spelen med att säga att det var det bästa någonsin.

Jag tror de flesta höll med eftersom allt klaffade inom alla områden. Det är också enklare att vistas i ett land där alla kan kommunicera på samma språk.

Egen betraktelse

Jag har haft förmånen i mitt jobb som generalsekreterare (2002–2011) för Svenska Handikappidrottsförbundet och Sveriges Paralympiska Kommitté (SHIF/SPK), att få närvara vid fem Paralympics – Salt Lake City 02, Aten 04, Turin 06, Beijing 08 och Vancouver 10.

För någon månad sedan fanns jag också på plats i London, men då som volontär för att hjälpa till med att serva SPK:s gäster.

Det som från allra första stund har gjort störst intryck på mig är den aktives inställning till sin egen funktionsnedsättning och sin idrottsliga satsning på att bli bäst i världen. Funktionsnedsättningen för idrottaren har uppstått i fosterstadiet, vid födseln, vid sjukdom, vid felbehandling på sjukhus eller vid en olycka. Oavsett detta så är det full satsning med träning varje dag som gäller, målmedvetet och långsiktigt och med ett driv som är ofattbart.

Jeffrey Ige

Sedan Sidney har idrottare med utvecklingsstörning inte fått delta vid Paralympics. Orsaken var ett spanskt basketlag som vann guld år 2000 genom att "fuska" med spelare i laget som inte var utvecklingsstörda. Med nya sätt att fastställa en utvecklingsstörning både psykologiskt och idrottsrelaterat fanns utvecklingsstörda åter med i London. I den svenska truppen fanns tre deltagare med den bakgrunden.

Jeffrey Ige kom till London som regerande världsmästare i kula, men världsrekordet hade en kille från Australien som nyligen stött längre än Jeffrey.

Jag satt på läktaren tillsammans med 80 000 andra och såg Jeffrey på storbild när han stötte i väg kulan i sin tredje stöt. Glädjen som bara sprutade ur denna fantastiska kille glömmer jag aldrig när han sprang från kulringen. Stöten mättes till 15.50 vilket till slut räckte till silver.

För några år sedan åt jag middag tillsammans med Jeffrey, hans mamma och ytterligare några SHIF:are i samband med att han fått det årets NCC-stipendium. Jeffrey berättade då att hans dröm var att få delta i Paralympics. Jag tänkte på det när han stod på prispallen på Olympic Arena inför 80 000 människor och fick ta emot silvermedaljen – hans dröm blev verklighet!

Text: Stickan Carlsson

Foto: Martin Naucner

RV-profilen – Carin Nilsson Green

– Idrott är och har alltid varit en stor del av mitt liv. Det har gett mig mitt yrke, mina vänner och inte minst att jag genom idrotten träffat min man Tore.

1966 utexaminerades jag som gymnastikdirektör från GCI i Stockholm och fram till min pensionering vid 63 årsålder har jag arbetat som lärare i idrott och de sista åren som speciallärare. Malmö, Örebro, Stockholm och Landskrona är de städer där jag tjänstgjort, mycket beroende på min mans olika tjänster på dessa orter.

Jag har haft ledaruppdrag sedan 15 års ålder parallellt med en egen satsning på idrott. Som bolltokig flicka blev jag tidigt medveten om de olika förutsättningar som fanns mellan pojkar och flickor. Jag har kämpat för en mer jämställd idrott under hela mitt idrottsliv, som klubbledare och i förbund såväl nationellt som internationellt.

1972 fick jag mitt första internationella ledaruppdrag, utsedd av RF till ledare vid ungdomsläggret i samband med OS i München och det var en stor inspiration att få uppleva ett olympiskt spel. Där träffade jag Kerstin Rosén, RV:s nuvarande ordförande som då var kvinnlig konsulent på RF.

Fram till 1995 hade jag olika uppdrag inom RF, i brudgruppen som därefter blev arbetsgrupp för kvinnlig idrott, i ungdomsråd och valberedning.

När Tore och jag flyttade från Örebro till Stockholm 1984 lämnade jag styrelseuppdrag i Örebro Läns IF och i handbollens SDF samt alla uppdrag i IFK Örebro.

Jag hade tänkt trappa ner och mer satsa på mitt yrke och min egen träning, men efter ett halvår var jag engagerad i styrelsen i Stockholmspolisens Handboll som ungdomsansvarig.

1985 blev jag invald i Svenska Handbollförbundets styrelse med ansvar för ungdomskommittén och damlandslaget. Under 20 års tid var jag överledare för damlandslagen på mästerskap, turneringar och landskamper. Då skapade jag många internationella kontakter som blev betydelsefullt för mitt inval i det

internationella förbundet (IHF). På kongressen före OS i Atlanta blev jag den första kvinnan i IHF:s styrelse och ordförande i utvecklingskommittén. Senare samma år blev jag också styrelseledamot i SOK, ett uppdrag som jag än idag har kvar.

Mina uppdrag har gjort att jag har besökt stora delar av världen, deltagit på alla OS antingen som IHF-representant eller som SOK-ledamot. Jag har varit på alla handbolls-VM för män och kvinnor och fått stort förtroende att vara tävlingsledare för dammästerskapen och OS-kval.

Vilken kontakt har du med idrotten idag?

– Som styrelseledamot i SOK har jag kontakt med många förbund och följer deras arbete. Jag är ledamot av SHF:s internationella råd och som hedersledamot har jag möjlighet att följa förbundets arbete och delta i olika aktiviteter.

Tidningarnas sportsidor läser jag alltid först och sedan följer jag all idrott i media och på internet.

Fysisk aktivitet har alltid varit viktig för mig. Nu går jag på gym, vattengympa, promenerar med eller utan stavar och på sommaren är jag en mycket aktiv golfspelare.

Intresse utanför idrotten?

– Jag läser böcker, helst romaner och deckare, går på teater, konserter och visafnär så fort möjlighet finns. Jag umgås mycket med min stora syskonskara och deras familjer.

Varför valde du att ägna så stor del av ditt liv åt idrott?

– Min första idrott blev friidrott och när jag gick med i MAI upplevde jag ett fantastiskt kamratskap och idrottsplatsen blev ett andra hem. Här umgicks man i olika åldrar, flickor och pojkar, vi inspirerade varandra att nå upp till mål i idrott såväl som i skolan. Tyvärr fick friidrotten ett tråkigt slut för mig i och med en ryggskada, men då blev det handboll och senare basket som tog över. Jag har fått ut så otroligt mycket genom idrotten – kamratskap, glädje, självförtroende, att våga anta utmaningar och kämpa för gemensamma mål. Allt detta har jag velat ge tillbaks till svensk idrottsungdom. En extra drivkraft har varit att ge flickor samma möjlighet som pojkar att utvecklas inom idrotten.

Är det något särskilt du brinner för just nu?

– Det olympiska arbetet att nå upp till visionen att ta 20 medaljer 2020.

Vilken är den svenska idrottens utmaningar just nu?

– Att det finns kompetenta ledare till alla barn och ungdomar som vill delta och utvecklas inom idrotten.

Som vice ordförande i SOK har du en viktig roll i att bädda för svenska OS-framgångar. Hur summerar du OS i London 2012?

– Jag upplevde ett fantastiskt OS i London. Mycket välorganiserat, en vänlig och trevlig atmosfär och en otroligt entusiastisk publik. Vårt mål i SOK med fler medaljer än Peking uppfylldes. Det är så stor konkurrens idag och många länder satsar stora summor för att nå olympiska framgångar. Att vi i Sverige med ”lågbudget” kan nå så stora framgångar är fantastiskt. Några medaljkandidater nådde inte upp till sina mål, andra överraskade, som till exempel herrlaget i handboll, vilket glädde mig alldeles extra.

Efter 13 år i IHF:s styrelse blev du 2009 bortröstad på initiativ av den sittande presidenten. Vad lärde du dig av den händelsen?

– Att idag är det inte kompetensen hos ledamöterna som är det viktigaste utan det gäller att alltid rösta på presidentens förslag även om han bryter mot stadgar och regler.

Den internationella handbollen har förändrats, presidenten är anställd och chef på kansliet, och tar alla beslut även om andra får ta ansvar för dem. Alla som vågat ha en egen åsikt har fått lämna, det gäller såväl i styrelse som bland kanslipersonal.

Det är viktigt att vi arbetar för fler internationella representanter och samarbetar med utomeuropeiska nationer för att så småningom få en mer demokratisk idrott.

Vilken idrottsskvinna/-man skulle du vilja träffa nästa vecka?

– Jag skulle vilja träffa alla de kvinnor som var med och kämpade för en jämställd idrott – Kerstin Rosén, Eva Olofsson, Marianne Söderberg, Britten Månsson Wallin med flera och diskutera om det blev som vi tänkt, skulle vi kunnat göra annorlunda, och vad som är viktigt idag.

RV ska vara en länk mellan dagens och gårdagens idrottsledare. Behövs en sådan förening?

– Absolut, det finns så mycket kunskap som kan tillföras både dagens och gårdagens ledare .

Nordiska Idrottsledarveteranmötet 16–18 augusti 2013 i Göteborg!

De nordiska länderna har genom historien ofta kämpat mot varandra, men numera sedan lång tid funnit styrkan och värdet i att samarbeta inom en rad olika områden, bland annat idrotten. I våra grannländer Norge, Danmark och Finland finns motsvarande föreningar till vårt RV. 1985 ordnades det första nordiska idrottsledarveteranmötet och möten har sedan hållits vartannat år.

Senast Sverige stod som värd var 2005, då mötet hölls på Gotland, i Visby. Gången innan i Sverige var i Stockholm, på Bosön. 2011 var Danmark värd, mötet hölls på Bornholm, och 2009 var Norge värd med mötet förlagt till Lillehammer. Kamratskap över gränserna är ett viktigt syfte, liksom kunskap om våra föreningar och idrotten i varandras länder, att få mötas kring och uppleva idrott och annan kultur på orten. Dessutom avsätts tid för seminarier. I Danmark var temat: *Hvorledes de nordiske landes idretsliv kan fastholde sit internationale niveau i den stigende globale konkurrence*. I Lillehammer var temat: *OL 1995 – 15 år efter OL*.

Den 16–18 augusti 2013 är det Sveriges tur igen och platsen blir Göteborg – en välkänd idrottsstad med stark kultur- och idrottshistoria. Det blir det 15:e nordiska idrottsledarveteranmötet. De två senaste samlade 130–150 deltagare och vi hoppas på detsamma i Göteborg.

I skrivande stund är det 10 månader kvar till mötet i Göteborg!

Förberedelserna har börjat. I oktober var delar av styrelsen i Göteborg och träffade vännerna vid Göteborgs idrottsmuseum för planering. Ett fantastiskt fint museum med mängder av foton, föremål, böcker m.m. att minnas kring. Och många berättelser av de entusiastiska och kunniga personer som arbetar (ideellt) med museet och medlemsträffar.

Museet ansöker om status att bli ett av IOC godkänt olympiskt museum. Ett besök här blir en del av programmet. Vi kommer att

Besök på Idrottsmuseet i Göteborg. Från vänster: Nils-Rune Nilsson, Gunnar Larsson, Kerstin Rosén, Harry Ericksson, Berndt Nilsson och Annika Sylvén. Foto: Erik Lindahl/Idrottsmuseet i Göteborg

erbjuda program från fredag eftermiddag. På lördagen lägger vi under eftermiddagen in ett seminarium innan dagen avslutas med en festmåltid. På söndag förmiddag finns ytterligare möjligheter att uppleva mera av Göteborg, idrott, kultur eller annat, för de som har tid och möjlighet. Boende kommer att bli på hotell centralt i Göteborg. I nästa bulletin, Vinterbulletinen, kommer mer information.

/Kerstin Rosén

Obs! Obs! Obs!

Vill du ha RV:s nyhetsbrev?

På RV:s hemsida presenterar vi kontinuerligt ny information. Vi lyfter fram någon medlem som RV-profil varje månad, vi tipsar om intressanta böcker och händelser och vi tar upp frågor till diskussion.

Här finns också information om aktiviteter som RV:s medlemmar inbjuds till.

Vi har ambitionen att också skicka nyhetsbrev till RV:s medlemmar. Där kan vi berätta om aktuella aktiviteter och påminna om nyheter på hemsidan.

För att kunna skicka nyhetsbrev behöver vi din e-postadress. Många har skickat sin e-postadress, men har du ännu inte lämnat din adress ber vi att du skickar ett e-postmeddelande så snart som möjligt till vice ordförande Anders Lundin, anderslu@comhem.se.

Adressändring

Kom ihåg att anmäla ändrad adress till Torsten Friberg, torsten.friberg@iogt.se.

Medlemsavgiften

Kom ihåg att betala din medlemsavgift för 2012–2013 på 100 kronor om du inte redan har gjort det. Plusgirokonto 15 44 80-8.

PlusGirot
Meddelande till betalningsmottagaren
Medlemsavgift verksamhetsåret 2012-2013

INBETALNING/GIRERING B
Kod 1
Till PlusGirokonto
15 44 80 - 8
Betalningsmottagare
Riksidrottens Vänner (RV)
Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor 100.00 öre
1544808#06#

Födelsedagar 1 januari-30 juni 2013

<u>60 år</u>			<u>Födelsedatum</u>
Andersson	Per	UPPSALA	1953 04 25
<u>70 år</u>			
Forsberg	Arthur	ENSKEDE GÅRD	1943 01 05
Lundin	Anders	LIDINGÖ	1943 02 21
Sjökvist	Alf	BJÖRKLINGE	1943 02 24
Ekstig	Leif	NACKA	1943 02 28
Söderlund	Staffan	SODERHAMN	1943 04 10
Overgaard	Kalle	HALMSTAD	1943 05 07
Murmark	Kajsa	HÖLLVIKEN	1943 05 21
Sundberg	Rolf	TROSA	1943 06 17
Persson	Björn	JÄRFÄLLA	1943 06 20
<u>75 år</u>			
Öberg	Lars Erik	SUNDSVALL	1938 01 09
Forsberg	Leif	STOCKHOLM	1938 01 10
Rönnlund	Toini	UMEÅ	1938 01 17
Eriksson	Per-Axel	DJURSHOLM	1938 02 20
Eklöf	Sven	GUSTAVSBERG	1938 03 28
Egenäs	Ulf	VÄLLINGBY	1938 04 11
Wester	Per Olof	ESKILSTUNA	1938 04 24
<u>80 år</u>			
Claesson	Leif	HÄSSLEHOLM	1933 01 30
Öhman	Toivo	TYRESÖ	1933 02 05
Åsell	Håkan	GÄLLIVARE	1933 03 16
Green	Tore	HELSINGBORG	1933 04 06
Finnhammar	Bo	NORRTÄLJE	1933 06 05
Jonsson	Lennart	VÄSTERÅS	1933 06 11
<u>85 år</u>			
Glassér	Bengt	STOCKHOLM	1928 02 08
Bennbäck	Lars	SOLLENTUNA	1928 03 31
Stenfeldt	Carl-Gustaf	MALMÖ	1928 04 08
Jönsson	Stig A	LERUM	1928 04 13
<u>90år</u>			
Wehlin	Sune	TULLINGE	1923 01 12
Larsson	Margareta	BOVALLSTRAND	1923 03 16
Sillén	Per	MARIEFRED	1923 05 11
Gärdin	Gösta	MULLSJÖ	1923 05 28

Föreningen RV
Riksidrottens Vänner